

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobce **Ing. M.S.**, bytem xx, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu č.642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. OD 690/12-3/67.1/12154/Rg ze dne 8. srpna 2012,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 690/12-3/67.1/12154/Rg ze dne 8. srpna 2012 s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci Ing. M.S. s e v r a c í z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem částka 3.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek, a to 15-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný krajský úřad svým ve výroku rozsudku označeným rozhodnutím ze dne 8.8.2012 zamítl jako opožděné odvolání Ing. M.S, směřující proti rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor čj. MUNO 35937/2012 ze dne 18.6.2012. Tímto rozhodnutím byl tehdy obviněný z přestupku Ing. M.S uznán vinným skutkem, kvalifikovaným jako přestupek podle § 125c, odst. 1, písm. f, bod 6) z.č. 361/2000 Sb. Za přestupek ze dne 6.2.2012 mu byla uložena pokuta ve výši 2.500,-Kč a povinnost nahradit částku 1.000,-Kč jako paušální náhradu řízení. V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaný krajský úřad zabývá tím, z jakých skutkových zjištění vyvodil právní závěr, že odvolání bylo podáno až po uplynutí zákonné lhůty k odvolání.

Ing. M.S ve své žalobě ze dne 19.10.2012, podané osobně soudu dne 23.10.2012, vytýká žalovanému jeho závěr o opožděnosti podaného odvolání a dále i skutkové a právní vady rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor ze dne 18.6.2012.

Žalovaný krajský úřad pokládá ve svém písemném vyjádření žalobu za nedůvodnou, přičemž uvádí stejné důvody, jaké již uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí.

Zdejší soud se musel nejprve zabývat otázkou, zda žaloba byla podána soudu v zákonné dvouměsíční lhůtě podle § 72 odst. 1) z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.), a po přezkoumání věci dospěl k závěru, že nikoli.

Jak je již uvedeno, žaloba je sice označena datem 19.10.2012, ale byla podána **osobně** zdejšímu soudu až **dne 23.10.2012**, a proto rozhodným okamžikem podání žaloby je den 23.10.2012.

Napadené rozhodnutí bylo doručováno tehdy obviněnému z přestupku Ing. S. na jeho doručovací adresu: Vilémovská č.239, Velký Šenov. Soud proto musel uvážit, zda tato adresa je relevantní adresou ve smyslu § 20 odst. 1) z.č. 500/2004 Sb, správního řádu (SŘ). Z obsahu správního spisu soud zjistil, že na tuto adresu mu byla úspěšně doručováno řada podstatných listin, a to příkaz ze dne 2.3.2012, nařízení jednání na den 2.5.2012 i na den 11.6.2012 a dále i rozhodnutí ze dne 18.6.2012. Podle protokolů o jednání z 2.5.2012 a z 11.6.2012 je tato adresa žalobcovou doručovací adresou a tehdy obviněný z přestupku neuplatnil v průběhu obou jednání žádnou námitku proti správnosti protokolace. Navíc sám Ing. Stanko označil na obálce jako zpáteční adresu tuto doručovací adresu, a to jak v případě odporu proti příkazu, tak i v případě odvolání proti rozhodnutí ze dne 18.6.2012, V odvolání uvádí obě adresy. Skutečnost, že v žalobě uvádí jen pražskou adresu, nemá pro tyto úvahy soudu o správnosti postupu správního orgánu v procesu doručování význam.

Žalovaný proto nepochybil, když v zájmu efektivity a rychlosti řízení určil adresu obviněného z přestupku ve V.Š. jako adresu, kde se obviněný z přestupku zdržuje, a to navíc za situace, kdy ze spisu je zřejmé, že na pražské adrese si Ing. S. opakovaně písemnosti nevyzvedává (příkaz, obě předvolání k jednání, rozhodnutí v prvním stupni). Proto úvaze žalovaného, že se žalobce zdržuje převážně na uvedené adrese v V.Š. a tam mu také bude písemnost doručována, nelze nic vytknout.

Jak ze správního spisu vyplývá, žalobou napadené rozhodnutí ze dne 8.8.2012 bylo doručováno v souladu s ust. § 20 odst. 1) SŘ na adresu ve V.Š., a protože adresát nebyl zastižen, byla mu ve schránce ponechána výzva k vyzvednutí zásilky s tím, že zásilka je připravena k vyzvednutí na poště počínaje dnem 10.8.2012 (§ 23 odst. 1 SŘ). Protože na výzvu Ing. S. nereagoval a zásilku si nevyzvedl, byla mu zásilka vložena po uplynutí 10-ti dnů do domovní schránky, a to dne 21.8.2012 (§ 23 odst. 4 SŘ).

Protože marně uplynula 10-ti denní lhůta k vyzvednutí připravené zásilky, je podle § 24 odst. 1) SŘ poslední den této 10-ti denní lhůty (v daném případě den 20. 8.2012) dnem doručení zásilky (fikce doručení). Tento okamžik je podstatný pro posouzení, zda byla žaloba podána soudu v zákonné dvouměsíční lhůtě či nikoli, a to bez ohledu na to, zda adresát vůbec zásilku dostal či zda ji obdržel až později. Vložení zásilky do schránky po uplynutí lhůty uložení má pouze „informační charakter“ a nemá význam pro zkoumání okamžiku doručení zásilky.

Podle § 72 odst. 1) s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonným způsobem (nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou). Podle § 72 odst. 4) s.ř.s. zmeškání lhůty nelze prominout.

Z výše uvedeného vyplývá, že dnem oznámení napadeného rozhodnutí žalovaného je den 20.8.2012. Proto žaloba měla být podána (alespoň k poštovní přepravě) nejpozději dne 22.10.2012, neboť poslední den lhůty (20.10.) připadl na sobotu (§ 40 odst.2 s.ř.s.). Žalobce ale podal žalobu (osobně) až dne 23.10.2012, tedy den po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty.

Soudu proto nezbylo, než žalobu odmítnout jako podanou opožděně podle § 46 odst. 1, písm. b) s.ř.s., aniž ji mohl zkoumat věcně.

Podle § 60 odst. 3) s.ř.s. soud rozhodl i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním, a proto soud vrací žalobci z účtu Krajského soudu v Ústí n/L částku 3.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek podle § 10 odst. 3, věta poslední) z.č.549/1991 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 14. ledna 2013

Mgr. Karel Kostelecký, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení :
Jana Kohútová